

at han mente, at de Tilstande, vi nu have med Hensyn til den Anvendelse, man gjør af Statens Midler, og den Maade, hvorpaa man styrer Landet ovenfra, ikke er evigvarende, og efter den Betragtning er der i og for sig ikke noget Grueligt i, at Staten kommer til at føre Tilshnet. Vi ville jo ikke misbruge disse Penge, men ivertimod bruge dem paa det Bedste, og de ville netop komme dem til Gode, som Ministeren troede, de ikke vilde komme til Gode, nemlig den selvstændige Mand. — Jeg tror, at naar dette Forslag kommer igjennem, saa vil man gavne netop mange gamle hæderlige Fjoll, som have slidt og arbeidet deres Tid igjennem og saa pludselig staa henbiste til Fattigvæsenet, fordi de nu ikke kunne mere. Det var naturligvis bedst, om de kunde ernære sig selv, men de ere blevne saa skrøbelige, at de ikke kunne det, og ved dette Lovforslag kunne de dog undgaa at komme paa det offentlige Fattigvæsen. Det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) udtalte, at de, der kunne kjøbe, ere ikke fattige. Det var en snurrig Sætning at høre for os, der vide, hvad der kjøbes. Der er Fjoll, der har 3—400 Kr. om Aaret, og de maa kjøbe i Butikker baade Føde, og Klæder. Derigjennem blive de saa beskattede. Jeg hørte et Medlem sige, at denne Beskatning er 15 Kr. pr. Individ; lægger man det sammen i 20—30 Aar, hvor meget kan det saa ikke blive? Er der en Familie, hvor der kun er Mand og Kone, er det 30 Kr., men det kan jo løbe op til 100 Kr., eftersom Børneskollen er stor til, og denne Udgift kommer igjen hvert Aar. Det ærede Medlem siger, at de kjøbe ikke Noget, men lad os f. Ex. se i en Forbrugsforening, hvor meget kjøbes ikke der? Vi skulle naae høit op i de Velstaaendes Kredse for iblandt Landbrugerne at finde dem, der kjøbe saa meget som de Fattige, thi de velstaaende Landbrugere frembringe selv Naturprodukter, og behøve ikke at kjøbe saa meget som de Andre. Derfor falder den Bestatningsmaade, vi have, uretfærdig trykkende paa de Smaa. De ere nødte til at lægge deres Penge i Statskassen. Det er altsaa deres egne Penge, som ligge der, medens de skulde ligge i deres egne Lommer. Det er derfor naturligt at sige, at man er herettiget til ved et Lovforslag som dette at hæde lidt paa den Uret, der bestaar, ved Hjælp af de Penge, naar vi ikke kunne faae en ny Tolddlov. Der blev brugt et Udtryk af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts Ade Balgfreds (Holch), som jeg kunde have lyst til at gjøre opmærksom paa, skjøndt det allerede er fremdraget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te

Balgfreds (B. Holin). Det ærede Medlem fra Frederiksborg nærede Frygt for at komme over mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Balgfreds, som han udtrykte sig. Jeg tror, at hvis vi ikke her tage Stigte paa den Bevægelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Balgfreds er Udtryk for — og om end mange Tanter og Ansuelser, som han gjør gjældende, ikke kunne tiltale os helt ud, er der dog ingen retfærdig Mand, der ikke vil indrømme, at i Grunden meget af, hvad han gjør sig, til Talsmand for, er rigtigt — det er min Opfattelse siger jeg, at ville vi ikke imødefomme de Krav fra den Side, som vi selv erkjende for rigtige, saa vil sikkert den Dag komme, som det ærede Medlem ogsaa antydede, at Kravene ville møde med en saadan Styrke, at vi ikke kunne sætte os derimod, og det kan være, at det saa kunde siges, at være med Kette. Det kan være, at den Dag kan komme, at disse Krav ville møde som en strid Strøm, fordi vi ikke have dæmnet op i Tide. — Jeg vil slutte med at anbefale Lovforslaget. Det kan jo maaste blive underkastet Febedringer i et Udvalg og komme frem i en anden Skikkelse, men i det Store og Hele tror jeg, at det er et Forslag, som, ført ud i Livet, vil gjøre grumme meget til at bevare Selvagtelsen hos Smaafolk og bidrage til, at de ikke skulle imødefe Fremtiden med Gru saaledes som nu. Det er ikke sjældent, at man møder Arbejderfamilier, som have arbeidet stærkt og ihærdigt, trofast og udholdende, opdraget deres Børn hæderlig og godt, og som i 50 Aars Alderen maa sige med Taarer i Øinene: Nu maa vi gaa ned paa Fattiggaarden. Jeg mener, at kunne vi bidrage til, at de kunde undgaa det, er det noget af det Bedste, vi kunne gjøre, og jeg mener, at de have et berettiget Krav paa det, her foreslaas, thi der er ingen Tvivl om, at de have ydet deres Bidrag til den sælles Formue, og de skulle derfor ogsaa selv have Lov til at bruge noget deraf. Det er en Del af deres Arbeides Udbytte, som Andre ellers have gjort sig til Gode med. Jeg skal derfor anbefale Forslaget.

Holstein-Holsteinborg: Jeg skal ikke tilbageholde, at det, som det foreliggende Forslag lægger Vægt paa, har min Sympathi og det i høi Grad. Der er kun et Punkt, som jeg kan sige, at jeg ikke føler Sympathi for, det er Bestemmelsen om Statskassens Bidrag til og Deltagelse i hele denne Virksomhed. Og hvorfor? Ja, det er, fordi denne Bestemmelse staar for mig som en absolut Hindring for Lovens Gjennemførelse. Hvad der end kan siges om andre Punkter